

Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 24:3

**Toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen tot Hem en zeiden:
Zeg ons wanneer zal dat geschieden,
en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?**

Jezus was door zijn discipelen gewezen op de pracht van de tempel met al haar gebouwen. Zijn reactie daarop? Dat er geen een steen op de andere zou blijven, dat de tempel zou worden verwoest. Dreigende woorden die zeker hun enthousiasme mogelijk zullen hebben getemperd. In elk geval waren ze de aanleiding tot het stellen van hun vraag: *Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?* Opmerkelijk dat zij Jezus' reactie onmiddellijk koppelden aan het einde der tijden.

Wij weten dat deze profetie in het jaar 70 na Christus tot op de letter nauwkeurig is uitgekomen. De vervulling van deze profetie is daarom aanleiding om ook de rest van wat Jezus antwoordde op de vraag van de discipelen uiterst serieus te nemen. Past die rest namelijk niet juist bij de adventstijd - een tijd van verwachten, een tijd van het bepaald worden bij waakzaamheid met het oog op... de voleinding der wereld, ofwel, de wederkomst. Wanneer we de opsomming van zaken en gebeurtenissen die betrekking hebben op het einde der tijden lezen en we kijken in alle eerlijkheid naar de werkelijkheid van vandaag, dan kan het niet anders of we moeten vaststellen dat ook deze woorden van Jezus tot op de letter nauwkeurig vervuld blijken te worden. We zitten midden in die vervulling. Zijn woorden vormen letterlijk het decor van onze tijd.

Maar als door alle tijden heen heeft de mens de neiging dreiging van dergelijke aard te ontkennen dan wel ten minste te bagatelliseren. De meest stereotype opmerking is: 'ach dat had je vroeger ook'. En dat laatste vooral als je wijst op de toenemende politieke en economische onrust, de schrikbarende toename van natuurrampen en opmerkelijke natuurverschijnselen, de wetsverachting, dat is het onverschillig zijn ten aanzien van Gods Woord, de groeiende geestelijke verwarring, de liefdeloosheid en de daarmee gepaard gaande logische verheerlijking van het IK, de groeiende spanning in het Midden Oosten enz. enz. Of zijn dit zaken die ons *wel* doen opschrikken als we zo om ons heen de realisering ervan zien in de feitelijke omstandigheden. Maakt het ons naast waakzaam ook verlangend naar zijn komst?

Straks kerst vieren is gezellig en we voorzien die gezelligheid graag van een geestelijk aandoend tintje, maar beseffen we de ernst van deze tijd in het licht van de woorden van Jezus, gesproken in antwoord op de vraag van zijn discipelen? Realiseren we ons dat voordat zijn wederkomst werkelijkheid wordt - en die wordt werkelijkheid! - er net zoals er sprake is van donkere dagen voor kerst er een uitermate donkere tijd aanbreekt? Dat die dreiging in de persoon van de antichrist klaarstaat tussen de coulissen van het geschilderde decor? De Eerste en de Laatste zegt: *weet dit: Als de heer des huizes geweten had, in welke nachtwaak de dief zou komen, hij zou gewaakt hebben en in zijn huis niet hebben laten inbreken* (vers 43)! Gezegende advent.

Gebed

Ondanks dat Uw Woorden over de eindtijd Here Jezus overduidelijk het decor van onze tijd vormen en dat tot in de meest letterlijke zin, lijkt het wel alsof het Uw gemeente amper aanspreekt. Waar is sprake van waakzaamheid? Veel houdt Uw kinderen bezig maar de naderende wederkomst naar het schijnt maar nauwelijks. Hoe schetst dit de geestelijke hongersnood van onze tijd. Geest van God wordt om Jezus wil vaardig over ons en wek ons op tot waakzaamheid. Open de ogen voor de werkelijkheid van wat het Woord door Uw Zoon gesproken in deze zegt Vader. We vragen dit uit genade en om Uws Naams wil, amen.